

De klemtoon (accent) in de Arabische taal

In het uitspreken van een woord ligt de klemtoon bij de meeste Arabische woorden in het eerste gedeelte van een woord. Dus net als bij het Nederlandse woord 'klemtoon' zelf. Klemtoon spreek je uit als **klemtoon** en niet als klemtoon.

Er zijn een aantal uitzonderingen, te weten:

1. In een woord met een verlengde klinker (d.w.z. een woord met een Alif, Wauw of Yè) komt de klemtoon te liggen op deze verlengde klinker en de daaraan voorafgaande medeklinker.
Voorbeeld: عَجُوزٌ betekent 'oude man'. De Wauw is hier de verlengde klinker, dus de klemtoon ligt niet op het eerste gedeelte van het woord, maar op het tweede. De uitspraak is dan °ajuzun en niet °ajuzun.
En: رَمَضَانَ betekent 'ramadan' en wordt uitgesproken als ramadan en niet als ramadan.
2. Als een woord twee of meer verlengde klinkers heeft, dan komt de klemtoon te leggen op de laatste klinker met voorafgaande medeklinker.
Voorbeeld: قَانُونٌ betekent 'wet'. In dit woord vind je tweede lange klinkers: de Alif en de Wauw. Dus in dit geval komt de klemtoon te liggen op de tweede langer klinker met de daaraan voorafgaande medeklinker. De uitspraak is dan qanunun en niet qanunun.
3. Wanneer een medeklinker verdubbeld is door een šadda, dan ligt de klemtoon op de lettergreep vòòr de šadda.
Voorbeeld: مُحَمَّدٌ staat voor Mohammed, de Profeet. De uitspraak is Muhammed en niet Muammed.
4. In het Arabisch wordt een bezittelijk voornaamwoord ('mijn' boek) geplaatst achter een woord (dus boek-mijn). Als dat het geval is, verplaatst de klemtoon zich naar de volgende lettergreep.
Voorbeeld: رَجُلًا betekent 'man'. Dit spreek je uit als rajulan, met de klemtoon vooraan zoals bij de meeste Arabische woorden. Maar رَجُلُهَا betekent haar man en wordt uitgesproken als rajuluha met de klemtoon niet meer op 'ra', maar op 'ju'.